

Lidé v ČR jsou opravdu dobří

V loňském roce jsme začali finančně a materiálně podporovat humanitární organizaci ADRA, která pomáhá tam, kde je třeba, v ČR i v zahraničí. O širokém zapojení organizace, ale třeba i o konkrétní pomoci od BioVendor Group, jsme si povídali s Renátou Benešovou Chlebkovou, CSR specialistkou ADRA.



Můj příběh v ADRA

V organizaci ADRA jsem 6 let. Začínala jsem ve Frýdku-Místku, kde jsem byla pozvána na pohovor na pozici fundraisera. V té době jsem vůbec nevěděla, co to fundraising je, tak jsem si to ještě musela nastudovat. (smích) Předtím jsem pracovala ve zdravotnictví. Je pro mě důležité, aby moje práce a profese měla nějakou smysluplnost, aby měla určitý přesah do společnosti.

Z Frýdku-Místku jsem se následně přesunula do Brna. Momentálně jsem součástí centrály, konkrétně týmu Ukrajina a tato práce mě moc baví. Navzdory negativnímu šumu, např. na sociálních sítích, je naše česká společnost opravdu dobrá a má chuť pomáhat. Sama sebe vidím jako takový most, který propojuje lidi, kteří chtějí pomáhat s těmi, kteří tu pomoc potřebují.

Renáta Benešová Chlebková

Spolupráce BG s ADRA začala až s konfliktem na Ukrajině, nebo už funguje déle?
Začali jsme spolupracovat koncem loňského roku v období covidu. Navázali jsme spolupráci kvůli povinnému testování, kterým museli procházet nejen zaměstnanci, ale i naši dobrovolníci, kterých je v ČR více než 3000. Dobrovolníci dochází především za osamělými seniory, ale třeba i za zdravotně postiženými. V té nejpalčivější chvíli i ten dobrovolník, který vstupoval do sociálně zdravotního zařízení, musel být testovaný.

S náklady na testy jsme při tvorbě rozpočtu samozřejmě nepočítali. Oslovili jsme společnost BioVendor Group, která nám ochotně darovala antigenní covidové samotestovací sety. Byla to pro náš neziskový sektor veliká pomoc, nadále jsme mohli bezpečně pokračovat v dobrovolnické činnosti.





Jakým směrem se pak spolupráce rozvinula?
Co se týče návazné spolupráce, tak si myslím, že mnoho z nás se po 24. 2. začalo zaobírat otázkou, jak se zapojit do zmírnění následků válečného konfliktu na Ukrajině. Tuto otázku si jistě kladli i zaměstnanci BG. Díky důvěře BG v naši činnost jsme navázali další spolupráci.

Firma BG nám darovala 50 matrací, které našly uplatnění v Havířově. Přes bohumínské nádraží na severní Moravě přicházelo do ČR velké množství lidí. My v ADRA jsme se jim snažili jejich situaci ulehčit. Pomáhali jsme jim s orientací, dávali jsme jim teplé jídlo, teplý čaj. V první chvíli bylo důležité, aby měli kde složit hlavu. Ve spolupráci se společností Heimstaden na severní Moravě, a právě i díky matracím z BG, mohli tito lidé delší dobu přebývat v důstojných prostorách.

Nadále pomáháme i v oblasti integrace a adaptace příchozích ukrajinských obyvatel. Pořádáme konverzační kurzy pro děti i dospělé, pořádáme komunitní setkání či pravidelné dětské kluby.

Pomoc od BG ale nezůstala jen u matrací. BG daroval i velmi štědrou částku na pomoc lidem zasaženým konfliktem na Ukrajině. Částku jsme využili především na zajištění materiální pomoci, která putuje přímo na Ukrajinu, kde máme sklad.

Od začátku konfliktu tam vysíláme 2 kamiony týdně. Tým ADRA Ukrajina vše distribuuje lidem, kteří jsou buď vnitřně vysídlení a posouvají se dál na západ, nebo i do krytů, do ostřelovaných zón, kde jsou lidé momentálně ve velmi složitých podmínkách.

S týmem ADRA Ukrajina jsem ve spojení každý den. Pro mě jsou to opravdoví hrdinové. Neustále

nasazují své životy pro záchranu druhých. Nejvíce se zaměřují na evakuace starých a imobilních lidí, kteří žijí také např. i v domovech pro seniory. Tito lidé často nejsou běžně pro společnost prioritou, ale taky se potřebují dostat do bezpečí.

Napadá vás ještě něco ohledně spolupráce ADRA a BioVendor Group?
Řekla bych, že někdy i firmy hledají odpověď na otázku, zda je povinnost být součástí CSR aktivit. Myslím, že to vůbec není o povinnosti, je to spíše o ochotě a otevřenosti a o tom, vidět potřeby a příležitost a mít parťáka, který propojí tu štědrou ruku s těmi potřebnými. Nás moc těší, že pro BG jsme to teď my. Takhle se ta síla a pomoc může mnohem víc znásobit. Vše je o oboustranné spolupráci mezi neziskovým a business sektorem.



Ovlivňuje nějak obor firem ochotu s vámi spolupracovat?
Řekla bych, že paradoxně ani ne. Obecně lidé v ČR vnímají, navzdory vlastním těžkým situacím, že se pořád máme mnohem lépe než lidi kousek od nás (v případě válečného konfliktu na Ukrajině). Nejlépe to funguje, když firmy pomáhají v tom, v čem jsou profesionálové, v čem jsou dobří. Uvedu nedávný příklad: Volala mi televizní společnost, která chtěla uspořádat materiální sbírku. Po delší diskusi jsme došli k tomu, že nejlepší bude, když udělají to, co umí nejlépe = zábavu. Nakonec zrealizovali zábavný program pro přicházející děti v centrech pomoci pro Ukrajince.

Je důležité, aby to tu firmu bavilo a aby to bylo profi. Neziskový sektor potřebuje profesionály. A sám potřebuje být profesionál a potřebuje být dobrým partnerem pro business sektor. Když ta firma dělá to „dobro“ ve svém sektoru, tak pak to má ten největší potenciál.

Hlásí se vám firmy s pomocí sami, nebo je musíte oslovovat?
Když hodně zafouká, je tornádo nebo se děje to, co se děje na Ukrajině, tak se firmy hlásí samy. My vždy jen zvedáme telefony a odpovídáme na otázky, jak se dá pomoct. I když je to vždy extrémní čas, je silné slyšet: „Jak vám můžeme pomoci?“



Co se týče postkomunistických zemí, tak česká společnost je v tomto ohledu opravdu výjimečná. Nejenom štědrostí u jednotlivých lidí, ale právě u těch firem. Štědrost je někdy až neskutečná.

Celkově je poskytnutá pomoc Ukrajině v historii ADRA druhou největší. Více se vybralo jen na tsunami v Thajsku. Na třetím místě je právě tornádo z minulého roku na jižní Moravě. Zrovna nedávno jsem uzavírala darovací smlouvu s Moravskou Novou Vsí, kde jsme působili minulý rok po tornádu. Oni vnímali, že chtějí pomoci zase někomu dalšímu, protože jim bylo pomoženo. To jsou silné zážitky.

Stává se, že firmy, které jsme před 20 lety podpořili např. při povodních, si nás zapamatovaly a ozývají se, že by teď chtěly pomoct. Lidé jsou opravdu dobří.

Občas člověk zaslechne, že společností začínají cloumat nějaké negativní věci typu: „Rozdávají naše peníze jiným“. Jde podle vás jen o záblesky na sociálních sítích? Myslíte, že to „dobro“ stále převažuje?
Řekla bych, že je tam určitá Gaussova křivka. Na začátku to dobro roste, pak to jde zase dolů. Většinou se říká, že zlom je 6 týdnů. Pak to padá. Čím víc je křivka strmější, tak tím víc je tam ten sešup a možná i negativní nálada ve společnosti.





Vrátím se třeba k tornádu v minulém roce. Bylo to hned za Brnem, kousek od nás, mnozí jsme toho byli součástí. Nával dobrovolnické pomoci byl extrémní prvních 14 dnů. Když jsme pak poptávali dobrovolníky 2 měsíce po červnovém tornádu, tak už to bylo velmi těžké.

Je to dáno i lidskou vlastností, protože máme rádi adrenalin. Když na místě svítí světla, jsou tam hasiči a jsou tam ty záchranné složky, tak v tu chvíli má člověk pocit, že dělá to dobro s velkým D. Kdežto ve chvíli, kdy je např. potřeba pro starou osamělou paní spravit kurník, který je nezbytně důležitý pro její samostatnost a obživu, tak už nám nepřipadne, že je to to pravé, kvůli čemu si potřebuji vyhrnout rukávy.

I když se už neziskový sektor snaží být transparentní, tak stojí před výzvou edukovat společnost ohledně principů pomoci. Aby se právě rozložily síly, že pomoc má nějaké fáze a časování. To třeba připravujeme i my v rámci ADRA. Chceme být dobrými partnery pro firmy. Aby odpovědní lidé ve firmách věděli, jak komunikovat pomoc, jak vyhlásit zaměstnaneckou sbírku, aby se nedělaly chyby, protože právě v tom nadšení se často ty chyby dělají. Pak se to těžko vrací zpátky.

Vnímám, že je tam i hodně úkolů na nás, na straně neziskové, jak spolupracovat a jak edukovat tu společnost. Tornádo bylo výzvou v rámci Jihomoravského kraje. Situace na Ukrajině nás hodně učí, jak kooperovat mezi městy, kraji a neziskovkami. Bez neziskovek bychom situaci nezvládali. Jsem ráda, že to města, kraje pociťují a pojmenovávají. Společně ve vzájemném respektu a ochotě ke spolupráci zvládnou obě strany mnohem více.



Kromě kooperace krajské sféry, vnímám také jako nezbytnou spolupráci mezi neziskovým sektorem. Jako ADRA samotná to nikdy nezvládneme, potřebujeme k tomu dobré parťáky, ať už je to Člověk v tísni, Český červený kříž, aj.

K pomoci je určitě důležitý i vnitřní pocit radosti. To zahřátí u srdce, že jsem někomu druhému pomohl. Pokud to firmy nebude bavit, řeknou si, že to bylo o ničem a že radši půjdeme příště na bowling, než abychom něco dobrého podpořili. Člověk z toho má dobrý pocit, ale musí tam být i to, hele, mělo to fakt smysl, jsme rádi, že jsme toho byli součástí a vnímáme, že naše peníze nebo náš čas mohl přispět k nějaké změně života někoho jiného.



ADRA se představuje

ADRA ČR je tu 30 let, zrovna v květnu jsme měli 30leté oslavy. Lidé si nás hodně spojují např. s povodněmi nebo jinými přírodními katastrofami. Děláme ale velkou práci i v dobrovolnictví. Jsme součástí mezinárodní sítě ADRA, což je obrovskou výhodou. Když se někde něco stane, tak si můžeme vzájemně vypomáhat. Např. při zemětřesení na Haiti tam byl jen 1 zaměstnanec Haiti ADRA. Co by 1 člověk sám zvládl? Hned jsme mu poslali lidi na pomoc.

I ted' v současnosti ADRA Ukrajina má na pomoc skvělého člověka z ADRA Srbsko, který má zkušenosti z poválečné situace v Jugoslávii. Je tam také člověk z ADRA Kanada, ten domácí tým by to sám nezvládl personálně, ani kapacitně.

Naši mezinárodnost vnímám jako obrovský benefit. Když se něco stane, jsme hned na místě, protože ADRA působí ve 150 zemích světa. A personálně i finančně si vždy dokážeme vypomoct.

Více o organizaci ADRA: https://adra.cz/